

Četrtek, 7. april 2011

13. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj podprejo demokratične težnje prebivalcev v Bahrajnu, Siriji in Jemnu, pregledajo svoje politike za te države, spoštujejo kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja in naj bodo v primeru resne zaveze nacionalnih organov pripravljene pomagati pri izvajanju konkretnih programov političnih, gospodarskih in socialnih reform v teh državah;

14. poziva Komisijo, naj v celoti in učinkovito uporabi podporo, ki jo zagotavljajo evropski instrumenti sosedstva in partnerstva, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice ter instrument za stabilnost, in naj nujno oblikuje konkretne predloge, kako naj prihodnja finančna pomoč EU bolje pomaga državam in civilnim družbam na Bližnjem vzhodu in v Zalivu pri njihovem prehodu k demokraciji in spoštovanju človekovih pravic;

15. poudarja zavezo, ki sta ju v skupnem sporočilu o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo v državah južnega Sredozemlja dali visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisija, da bosta ob sedanjem zgodovinskem dogajanju v tej regiji še naprej podpirali demokratične spremembe in civilno družbo; poziva EU, naj podpre demokratične procese v sredozemski regiji in na območju Zaliva, da bi zagotovila udeležnost vseh državljanov v političnem življenju, zlasti žensk, ki so imele poglobljeno vlogo pri zahtevah po demokratičnih spremembah;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/ podpredsednici Komisije, vladam in parlamentom držav članic, vladi in parlamentu Kraljevine Bahrajn, vladi in parlamentu Sirske arabske republike ter vladi in parlamentu Republike Jemen.

Četrta konferenca Združenih narodov o najmanj razvitih državah

P7_TA(2011)0149

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o četrti konferenci Združenih narodov o najmanj razvitih državah

(2012/C 296 E/12)

Evropski parlament,

- ker so Združeni narodi leta 1971 priznali, da so najmanj razvite države najrevnejši in najšibkejši segment mednarodne skupnosti,
- ob upoštevanju meril za opredelitev najmanj razvitih držav, ki jih je določil odbor ZN za razvojno politiko,
- ob upoštevanju pariške deklaracije glede najmanj razvitih držav, sprejete septembra 1990,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja ZN o izvajanju akcijskega programa za najmanj razvite države za desetletje 2001–2010 (A/65/80),
- ob upoštevanju izidov srečanja ZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja, ki je potekalo septembra 2010,
- ob upoštevanju bruseljskega akcijskega programa za najmanj razvite države, sprejetega na tretji konferenci ZN o najmanj razvitih državah, ki je potekala maja 2001 v Bruslju,
- ob upoštevanju sklepa generalne skupščine ZN, sprejetega leta 2008, o sklicu četrte konference ZN o najmanj razvitih državah,

Četrtek, 7. april 2011

- ker bodo na četrti konferenci ZN o najmanj razvitih državah ocenjeni rezultati bruseljskega akcijskega programa, ki se končuje, in predlagani novi ukrepi za obdobje 2011–2020, da bi spodbudili izmenjavo najboljših praks in pridobljenih izkušenj, opredelili politične odločitve in izzive, s katerimi se bodo soočile najmanj razvite države v naslednjem desetletju, ter potrebne ukrepe,

- ob upoštevanju deklaracije ZN iz leta 1986 o pravici do razvoja,

- ob upoštevanju razvojnega cilja tisočletja glede zmanjšanja revščine za polovico do leta 2015,

- ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

- A. ker v kategorijo najmanj razvitih držav sedaj spada 48 držav, od teh jih je 33 v Afriki, 14 v Aziji in ena v Latinski Ameriki; ker je 16 od teh držav celinskih, 12 pa so majhni otoki,

- B. ker 75 % od 800 milijonov prebivalcev v najmanj razvitih državah živi z manj kot dvema dolarjema na dan in ker se je število najmanj razvitih držav, odkar so ZN leta 1971 opredelili to kategorijo, povzpelo s 25 na 48, iz te kategorije pa so doslej napredovale zgolj Bocvana (1994), Zelenortske otoki (2007) in Maldivi (2011),

- C. ker se je povprečje indeksa človekovega razvoja za najmanj razvite države med letoma 2000 in 2010 povečalo le z 0,34 na 0,39; ker so v povprečju najmanj razvite države uspešne le pri dveh od sedmih kazalnikov razvojnih ciljev tisočletja,

- D. ker je bilo po tretji konferenci ZN o najmanj razvitih državah in po sprejetju bruseljskega akcijskega programa narejenih nekaj pozitivnih korakov, kot na primer pobuda „Vse razen orožja“, izboljšanje uradne razvojne pomoči (ki se je med letoma 2000 in 2008 podvojila), porast neposrednih tujih naložb s 6 na 33 milijard dolarjev, kar je 19 državam omogočilo 3-odstotno rast,

- E. ker je priporočila konference ZN o najmanj razvitih državah mogoče izpolniti le s primerno obravnavo bistvenih vprašanj teh držav, kot je povezanost politik na področju trgovine, razvoja, kmetijstva, ribištva, naložb in podnebnih sprememb, v delovni program pa je treba tudi vstaviti pomembne teme, kot je upravljanje in boj proti korupciji, zlasti pojem pogodbenega upravljanja (predvsem uvedba socialnega praga) med državami partnericami in donatorkami ter krepitev človeških virov,

- F. ker bo četrta konferenca o najmanj razvitih državah obnovila svetovno zavezo partnerstvu, katerega namen je zadostiti potrebam najmanj razvitih držav; ker priprave na četrto konferenco ZN o najmanj razvitih državah zajemajo nacionalna posvetovanja, regionalna srečanja in konference, na katerih sodelujejo najrazličnejše interesne skupine, kot so poslanci, civilna družba in zasebni sektor,

- G. ker podpora trajnostnemu razvoju vključuje podporo zdravstvu, izobraževanju in usposabljanju, spodbujanju demokracije in pravne države, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki so bistveni deli razvojne politike EU,

- H. ker so se razmere v najmanj razvitih državah ob že obstoječih strukturnih izzivih še poslabšale zaradi nedavne svetovne finančne, prehranske, podnebne in energetske krize,

Četrtek, 7. april 2011

- I. ker je kljub temu, da je kmetijstvo osnova gospodarstev številnih najmanj razvitih držav in da zagotavlja do 90 % delovnih mest, ogrožena zanesljiva preskrba s hrano,
- J. ker bistvenega napredka ni mogoče doseči, ne da bi pri tem država imela pomembno vlogo na podlagi boljše zmogljivosti za zagotavljanje gospodarskega razvoja, ustvarjanje bogastva, pravično porazdelitev bogastva, javno-zasebnega partnerstva in ustreznega načrtovanja tujih naložb ob popolnem spoštovanju osnovnih standardov Mednarodne organizacije dela in načel zaščite okolja, ker mora država prevzeti svoj del odgovornosti za zagotavljanje stabilnosti in pravnega okvira,
- K. ker mora vsaka najmanj razvita država opredeliti prednostne naloge in rešitve, ki bodo ustrezale njenim državnim razmeram, na podlagi demokratičnega sodelovanja prebivalstva pri sprejemanju odločitev,
- L. ker je uspeh konference v Istanbulu odvisen od konkretnih rezultatov (na primer pogodbenega upravljanja, socialnega praga, zmanjšanja dolga, razvojne pomoči, inovativnega financiranja) in kakovostnega prispevka udeležencev,
 1. meni, da bi morala biti četrta konferenca o najmanj razvitih državah usmerjena v rezultate na podlagi jasnih kazalnikov in ciljev za zmanjšanje števila teh držav za polovico do leta 2020, skupaj z učinkovitimi in preglednimi mehanizmi spremljanja in nadaljnega ukrepanja;
 2. poudarja, da bi morala biti pomoč EU najmanj razvitim državam usmerjena predvsem v ustvarjanje bogastva in razvoj tržnega gospodarstva, ki sta osnovna pogoja za izkoreninjenje revščine;
 3. poziva, da je treba pripisati prednostni pomen gospodarski rasti kot ključnemu dejavniku razvoja in splošnega zmanjševanja revščine v najmanj razvitih državah;
 4. meni, da bi se morala četrta konferenca ZN osredotočiti na usklajenost politik za razvoj, ki je pomemben dejavnik pri spremembi politik na nacionalni in mednarodni ravni; zato poziva, naj se pri oblikovanju politik na vseh področjih (kot so trgovina, ribištvo, okolje, kmetijstvo, podnebne spremembe, energija, naložbe in finance) podpre razvojne potrebe najmanj razvitih držav, da se bodo lahko borile proti revščini ter zagotavljale dostojne dohodke in življenjske pogoje;
 5. poziva EU, naj izpolni svoje obveznosti v smislu dostopa na trg in odpravljanja dolgov, ponovno potrjuje pomen uresničenja cilja uradne razvojne pomoči za najmanj razvite države v višini 0,15 do 0,20 % BNP; v ta namen se uporabi domače vire in kot dopolnilni ukrep inovativne finančne mehanizme;
 6. opominja na cilj, da bi države izstopile iz kategorije najmanj razvitih držav, in poudarja okvir, opredeljen na vrhunskem srečanju o razvojnih ciljih tisočletja septembra 2010, za pospeševanje izkoreninjanja revščine, ustvarjanje trajnostnega gospodarskega razvoja z namenom izboljšanja življenjskega standarda prebivalcev najmanj razvitih držav, uvedbo dobrega upravljanja in spodbujanje gradnje zmogljivosti;
 7. poudarja, da so potrebni novi ukrepi za vključitev najmanj razvitih držav v svetovno gospodarstvo in za izboljšanje njihovega dostopa na trge EU; poziva Komisijo, naj poveča pomoč, povezano s trgovino, da bi najrevnejšim državam pomagala pri soočanju s konkurenco, nastalo zaradi liberalizacije trga;

Četrtek, 7. april 2011

8. opominja, da sta mir in varnost bistvena za učinkovitost razvojnih politik in da mora EU bolje uskladiti svoj pristop, da bi obravnavala vprašanja stabilnosti v najmanj razvitih državah in podprla prizadevanja za vzpostavitev zmogljivosti za izgradnjo miroljubnih, demokratičnih in vključujočih držav;
9. opozarja, da je treba dati prednost varnosti prehrane, kmetijstvu, infrastrukturi, gradnji zmogljivosti, vključujoči gospodarski rasti, dostopu do tehnologij ter človeškemu in socialnemu razvoju v najmanj razvitih državah;
10. poziva k oblikovanju poštenih in pravičnih trgovinskih pravil ter k izvajanju celostnih politik pri številnih gospodarskih, socialnih in okoljskih vprašanjih, da bi spodbudili trajnostni razvoj;
11. opozarja, da je treba sprejeti učinkovite ukrepe glede cenovnih nihanj in cenovne preglednosti ter bolje urejenih finančnih trgov, da bi zaščitili najmanj razvite države in zmanjšali njihovo ogroženost;
12. opozarja, da je treba prispevati k razvoju nacionalnih davčnih sistemov in dobrega davčnega upravljanja, ter poziva ZN, naj glede tega vzpostavi ustrezne mehanizme;
13. poziva EU in države članice, naj na četrti konferenci o najmanj razvitih državah razpravljajo o uvedbi inovativnih mehanizmov razvojnega financiranja, kot je na primer davek na finančne transakcije; poudarja, da je treba obveznosti uradne razvojne pomoči in inovativne finančne mehanizme obravnavati kot bistvene in dopolnilne v boju proti revščini;
14. poziva ZN in EU, naj na četrti konferenci ZN o najmanj razvitih državah resno obravnavata škodljivi vpliv prodaje kmetijskih zemljišč, kot so razlastitev majhnih kmetov in netrajnostna izraba zemlje in vode;
15. poudarja, da mora biti dolgoročni cilj razvojnega sodelovanja ustvarjanje razmer za trajnostni gospodarski razvoj in pošteno porazdelitev bogastva; zato poudarja, da je treba določiti potrebe najmanj razvitih držav in strategije, omogočiti diverzifikacijo trgovine z zagotavljanjem poštenih cen za proizvodnjo v najmanj razvitih državah ter obravnavati omejevanje ponudbe, da bi povečali trgovinske zmogljivosti teh držav in njihovo sposobnost pridobivanja naložb ob spoštovanju osnovnih standardov Mednarodne organizacije dela in zaščiti okolja;
16. se zaveda, da pobuda „Vse razen orožja“ ni v celoti uresničila svojih izvirnih ciljev, zaradi česar sta kakovost in obseg trgovine iz najmanj razvitih držav na trgih EU ostala pod pričakovanji, zlasti zaradi pomanjkanja primerne trgovinske in pristaniške infrastrukture; zagovarja razvoj te infrastrukture, ki ostaja bistvena za povečanje trgovinskih zmogljivosti;
17. poudarja, da je treba povečati učinkovitost razvojne pomoči v skladu s pariško deklaracijo in agendo iz Akre;
18. poudarja vlogo Evropskega parlamenta, ki je še posebej odločilna pri sprejemanju razvojnega proračuna EU; zato izraža prepričanje, da bi moral biti Parlament tesneje vključen v pripravo razvojne strategije EU; bistveno je tudi oblikovanje mehanizmov za povratno poročanje;

Četrtek, 7. april 2011

19. meni, da je sprejetje novega ameriškega zakona o krvavih rudninah velik korak naprej v boju proti nezakonitemu rudarjenju in trgovini z rudninami v Afriki, saj se iz tega napajajo državljanske vojne in konflikti; meni, da bi morali ZN pripraviti podoben predlog, da bi zagotovili sledljivost uvoženih rudnin na svetovnem trgu;
20. poziva k oceni tveganj podnebnih sprememb za zadevne vidike načrtovanja in odločanja na področju razvojne politike, vključno s trgovino, kmetijstvom in varno prehrano, ter zahteva, da se izsledki te ocene uporabijo za oblikovanje jasnih smernic za politiko razvojnega sodelovanja;
21. je zaskrbljen ob vse večjih možnostih okoljskih nesreč, ki povzročajo množično preseljevanje in terjajo nujno pomoč za to novo kategorijo razseljenih oseb;
22. poudarja pomembnost regionalnega sodelovanja in povezovanja ter poziva h krepitvi regionalnih okvirov, kar zlasti majhnim državam omogoča pridobitev virov, znanja in izkušenj;
23. poudarja, da je večini teh držav zaradi pomanjkanja napredka na področju upravljanja javnih financ še vedno zaprta možnost prejemanja proračunske podpore, ki je bistveni dejavnik v procesu izgradnje zmogljivosti posamezne države;
24. poudarja, da morajo najmanj razvite države razviti tristransko sodelovanje, zlasti z državami v vzponu, da naredijo preboj v smeri celostnega sodelovanja ter dosežejo vzajemne koristi in skupen razvoj;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in generalnemu sekretarju Združenih narodov.

Poročilo o napredku Islandije za leto 2010

P7_TA(2011)0150

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o poročilu o napredku Islandije za leto 2010

(2012/C 296 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2010 o vključitvi Islandije na seznam držav, ki so upravičene do predpristopne pomoči EU, namenjene državam prosilkam za usklajitev z evropsko zakonodajo,
- ob upoštevanju mnenja Komisije z dne 24. februarja 2010 o prošnji Islandije za članstvo v Evropski uniji (SEK(2010)0153),
- ob upoštevanju sklepa Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, da začne pristopna pogajanja z Islandijo,
- ob upoštevanju splošnih stališč EU in vlade Islandije, sprejetih na ministrskem srečanju, s katerim se je začela medvladna konferenca o pristopu Islandije k Evropski uniji 27. julija 2010,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom Strategija širitve in glavni izzivi za obdobje 2010–2011 (KOM(2010)0660) in poročila o napredku Islandije za leto 2010, sprejetega 9. novembra 2010,